

Українська Греко-Католицька Церква
ДОНЕЦЬКИЙ ЕКЗАРХАТ

Вих № ДЕ 26/035

ВЕЛИКОДНЕ ПОСЛАННЯ
всечесному духовенству, преподобному монашеству,
возлюбленим братам і сестрам
Донецького Екзархату

*«Якже звечоріло, того самого дня, першого в тижні,
а двері ж були замкнені там, де були учні, зі страху перед юдеями,
прийшов Ісус, став посередині і каже їм: «Мир вам!». (Ів. 20, 19)*

Христос Воскрес!
Дорогі у Христі!

Світло Христового Воскресіння сьогодні наповнює радістю цілий світ! Серце кожного із нас у цій ранковій тиші знову постає перед усвідомленням того, що Творець і Автор Життя переміг смерть, а окупи зла виявилися безсилими перед могутністю Бога. Це світло Христової Пасхи показує нам початок нового дня, відродження життя, оновлення світу, у якому ми живемо. Сьогодні погляд кожного християнина вже бачить Невидиме, а наша надія скріплюється у довірі на Божу перемогу над гріхом і злом.

Давня християнська традиція збирала разом усю українську родину: спершу на Великодніх Богослужіннях, а відтак і за батьківським святковим столом. Цього року численні із нас не мають змоги відчувати радісні й теплі обійми своїх батьків, насолодитися дзвінками голосами своїх дітей, відчувати радість спільної сімейної святкової молитви та трапези. Виклик війни робить нас подібними на засмучених Апостолів, які з тугою за померлим Спасителем зустрічають цей Великодній ранок. Ми всі розпорошені, далеко одні від одних, дехто позбавлений рідної хати, а хтось із сумом боліє серцем за тими, хто вже ніколи не повернеться до рідного дому... Однак ранок Христового Воскресіння усім нам дає новий погляд на життя: Господь переміг владу смерті і відкрив двері Раю кожному із нас. У Воскреслому Спасителеві простір і час втрачають свої межі, а єдність у Христі стає для нас реальністю буття. Відтак цей святковий день знову збирає всіх нас, розсіяних по світу та у вічності, за спільною Євхаристією у спільноті Церкви, щоб разом єднатися у радості Життя. Воскреслий Христос зцілює наші серця, огортає теплом обіймів та дарує відчуття цілісності попри всі відстані та перепони.

«Ангел заговорив до жінок, кажучи: Не бійтесь: знаю бо, що ви шукаєте Ісуса розп'ятого. Нема Його тут, бо Він воскрес, як сказав був. Ходіть, гляньте на місце, де Він лежав. Та біжіть хутко, скажіть Його учням, що Він воскрес із мертвих. Он Він вас випередить у Галилеї, там ви Його побачите. Ось я вам сказав. І вони поспішно лишили гріб зо страхом і великою радістю, і побігли сповістити Його учнів.» (Мт 28, 5-8). Досвід Жінок Мироносиць хай буде натхненням для нас – йти у світ і свідчити правду про Христове Воскресіння там, де проходить наше буденне життя: серед друзів і знайомих, в навчанні чи у праці, вдома чи у місті, щоби Світло Христової Перемоги просвічувало наш світ і наповняло його надією і миром!

Тим, хто сьогодні проживає Господню Пасху в окупації, у полоні чи далеко від рідного дому, бажаємо віднайти у серці глибинне переконання у тому, що Божа перемога над смертю є запорукою зміни ходу історії людства. В часі хресного шляху нашого народу нам варто зануритися у силу Господньої перемоги над смертю, залучаючи наші страхи, тривоги, втрати та відчуття безсилля. *«Після свого Воскресіння Ісус не пішов доводити тим, хто видав Його на смерть, про даремність того вчинку. Натомість воскреснувши, приходить до своїх учнів, які на Нього чекають, і пояснює, що Він воскрес. Як в той світлий ранок Воскресіння Ісус об'явився жінкам-мироносицям, так і сьогодні проходить до всіх нас, які Його чекаємо та надіємося отримати від Нього підтримку та спасіння»* (Блаж. Любомир Гузар, 11.04.2004). Ми не самотні, не покинуті, не забуті, бо де би ми не були – з нами Бог! А де є Бог – там зло стає безпорадним, а людське серце покликане до навернення і зцілення. Останнє слово завжди залишається за Ним. Тож не сумуймо, а зауважуймо, як в цьому складному світі Бог діє і провадить нас! І сповняймося Пасхальної радості!

Дорогі наші захисники та захисниці! Ваша відвага і мужність є виразом турботи Бога про життя, охорону від зла та спасіння людини. Хай світло вашої віри і звитяги завжди знаходить своє джерело у таїнстві Христової перемоги над смертю. Хочемо зробити своїми слова святого Василія Великого, який писав: *«Узнав у тобі людину, яка доводить собою, що і у військовому житті можна зберегти досконалість любові до Бога і що християнин має вирізнятися не покромом плаття, але душевним налаштуванням. [...] Отже, мужайся і кріпись, прагни постійно жити і примножувати у собі любов до Бога, щоб зростали і безліч благ, наданих тобі Ним. А що пам'ятаєш і про мене, про це не потребую жодного доказу, побачивши свідчення самих справ»* (написано у 372 р.Б. Лист 106, до воїна).

Дорога молоде! У цей складний час війни супроти цінності і гідності людського буття, ми особливо запрошені бути свідками Христового Воскресіння, яке дає багато світла і надії. Сьогодні ми покликані дивитися у майбутнє, будучи свідомими, що Христова перемога над смертю дарує нам цінності та орієнтири, які не може зруйнувати найзапекліший ворог. Бути свідками Воскреслого, будівничими миру, натхненниками у втомленому світі, шукаючи Божого погляду на життя і світ. Християнська духовність та ревність у молитві даруватиме вам сили нести мир, бути знаряддям в Божих руках та провадити гідне і Богові угодне життя.

Ми – люди надії, які чекають, «щоби Бог був усім в усіх» (1Кор. 15,28). Про це свідчать хрести над могилами полеглих захисників. Бо хрест Христа єднає їхню жертву з Його Любов'ю і їх пояснює. Сьогодні серце має «сповнитись утіхою і вдячністю за те, що світ не закінчується там, де сягає наше око, але що він є Божим і виходить за межі людських відчуттів. Великдень в особливий спосіб звертає нашу увагу на це. Христове Воскресіння змінює наше життя, надає йому інший вимір і зміст. І ми не зупиняємося на тому, що бачимо чи відчуваємо, а дивимося очима своєї душі і віри» (Блаж. Любомир Гузар, 29.04.2003).

Дорогі у Христі брати і сестри! Будьмо невтомно витривалими у молитві! Хай наша молитва за перемогу і справедливий мир в Україні, за наших захисників та захисниць, за всіх поранених і полонених, за зниклих безвісти, яких очікуємо, за вдів і сиріт, за тих, хто в окупації чи далеко від рідного дому, за всіх працівників критичної інфраструктури, за всіх терплячих від жорстокої війни – буде щоденною та усильною, сповненою пасхального світла віри та надії!

Усім серцем поручаємо Богові у молитві кожного і кожену із вас, що відчуваєте терени Донецького Екзархату своїм домом, та бажаємо вам благословенних Великодніх свят!

Благословення Господнє на вас!

Христос воскрес! Воістину воскрес!

**+ Максим Йосафат (Рябуха), СДБ
Екзарх Донецький**

**+ Степан (Меньок), ЧНІ
Єпископ емерит**

*Дано в Запоріжжі, при Курії Донецького Екзархату,
у день спомину святих апостолів Іродіона, Агава, Руфа, Асинкрита, Флегонта і Ерма,
дня 08 квітня 2026 року Божого*